

Afvæisningsdomme. Denne Ret skal jo nemlig kun kunne paakjende Formalitetspørgsmaal i disse Sager, men skal ikke kunne give nogen Dom i Realiteten; den skal ikke være en Appellants, men en Cassationsret.

Seg har affattet Udtrykkene i § 25, saaledes, at Rempellerne ikke alene komme de ved

Commissionerne tilvebragte Afstaaelser tilgode, men ogsaa de ved Commissionerne indgaaede Afhændelser, for hvilke forøvrigt en Deel af Rempellerne alt vilde følge af Lov Nr. 7 af 4de Jult. 1850.

C. Alberti.

N. Andersen.

B. Christensen,
Formand.

Frederiksen.

S. A. Hansen,
Sedfører.

Holstein-Holsteinborg.

S. Jensen.

Krabbe.

E. Olsen.

G. Rosenørn.

Winther.

XLII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark.

(Afgivet af Folketsingets Udvalg den 15de Februar 1869.)

Udvalget har under sit Arbejde ikke kunnet see bort fra, hvilke Resultater der i alt Fald foreløbigt maatte blive fastslaaede i Udkastet om Lønningslovenes almindelige Principer, hvilket mundgaaeligt har medført nærværende Betænknings forsinkede Afgivelse.

Med Hensyn til selve det foreliggende Udcast kunde der formeentlig være rigtig Anledning til en gennemgaaende Prøvelse af, om det rette Forhold var truffet ved de enkelte Embeders Opførelse i de forskjellige Classer, men man har paa Grund af den i en nær Fremtid paatænkte Adskillelse af Retspleien

fra Forvaltningen ikke troet at burde foreslaae væsentlige Forandringer i Klasseinddelingen; kun med Hensyn til de endnu bestaaende selvstændige Retskriverembeder har Udvalget fundet, at der var al Anledning til ved indtrædende Vacance at inddrage endnu 3 andre end de i Lovforslagets § 3 omtalte, nemlig endvidere By- og Raadstuekriverembederne i Roeskilde og Helsingør og By- og Herredskriverembedet i Thisted med Hillerslev og Hundborg Herreder.

Udvalget billiger ligeledes i det Væsentlige de foreslaaede Lønningers Størrelse; kun i